

ת"פ 45456/12/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד גאבר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 45456-12-21 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מורן טרבלסי וטלי קרת
נגד הנאשם		מחמוד גאבר ע"י ב"כ עוה"ד אבי כהן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: **נשיאה והובלת נשק (ריבוי עבירות)** לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977(להלן: "החוק"), **ירי מנשק חם (ריבוי עבירות)**, לפי סעיף 340א(א) לחוק, **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (3 עבירות) (להלן: "הפקודה"), **סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה**, לפי סעיף 332(2) לחוק (2 עבירות), **נשיאה והובלת תחמושת** - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק ו**נהיגה בשכרות**, עבירה לפי סעיף 62(3) וסעיף 64ד(א) לפקודה.

2. כתב האישום חריג בחומרתו, נסיבותיו כמו נלקחו מסרט אימה ומתארות מסע ירי שלוח רסן, שאליו יצא הנאשם בשעת חצות, כשהוא נוהג ברכב גנוב בזמן פסילה, נושא נשקים, ויורה ללא אבחנה. תחילתו בירי לעבר מסגד ובתי מגורים והשלכת רימון לעבר בית עסק, המשכו בירי מכון כלפי אוטובוס בזמן נסיעה, וסופו בנסיעה פרועה ומסוכנת תוך סיכון חיי השוטרים שדלקו אחריו וגרימת נזק לניידות. אך בנס לא גרמו מעשיו לפגיעה בגוף ובנפש.

כמפורט באישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 2.12.21, בשעת חצות, בטיבה, נהג הנאשם ברכב גנוב, ביחד עם אחר, כשהם נושאים אקדחים. באזור המסגד באחת השכונות בעיר, ירדו השניים מהרכב וירו מספר רב של יריות משני האקדחים לאוויר ולכיוון ביתו ורכבו של מר מוחמד עבדול רחמן המתגורר בסמוך ולכיוון בית נוסף, ועזבו את המקום. כתוצאה ממעשיהם חדר קליע לסלון הבית, נפגע רכב וחלון בבניין.

הנאשם המשיך בנסיעה ברכב הגנוב לכיוון שכונה אחרת בעיר, כשהוא נוהג בפסילה, נושא שני אקדחים

ורעול פנים, שם יצא מהרכב, ניסה לירות באמצעות אקדח גלוק שנשא לכיוון בית מגורים סמוך, ולאחר שנתקל במעצור בנשק, תיקנו והמשיך לירות לפחות ארבע יריות לכיוונים שונים, לעבר בניין מגורים ומכוניות חונות, לאחת מהן, מסוג מזדה, נגרם נזק.

הנאשם המשיך במסע הירי, סמוך לשעה 05:34, נהג ברכב הגנוב, כשהוא נושא אקדח ורימון הלם סנוור 7290M, לעבר כביש 444 ועצר סמוך לחנות לממכר בשר. הנאשם יצא מהרכב, כשהוא נושא אקדח ורימון והשליך את הרימון לכיוון בית העסק אך במזל הוא לא התפוצץ. מיד לאחר מכן ירה מספר רב של יריות לעבר בית העסק, חלקן פגעו בדלת הכניסה וניפצו אותה וגרמו נזק כבד למקום. בגין מעשיו באישום זה, אלו הורשע הנאשם בריבוי עבירות של נשיאה והובלת נשק, ריבוי עבירות של ירי באזור מגורים ונהיגה בזמן פסילה.

האישום השני- מעשיו במסגרת האישום השני, בוצעו מייד ובסמוך, סמוך לשעה 6:05, נהג הנאשם ברכב הגנוב, ברחוב מרכזי בעיר טירה, כשהוא נושא אקדח. אותה עת נסע בנתיב הנגדי נהג אוטובוס ציבורי. הנאשם חסם את נתיב האוטובוס והנהג המתין כדי שיזוז מנתיבו, הנאשם הזיז מעט את רכבו, פתח את דלת הרכב, הוציא את פלג גופו העליון והחל יורה לכיוון צדו השמאלי של האוטובוס באמצעות האקדח. הנהג שנבהל מהירי, השתטח על מדרגות האוטובוס וכשהירי נפסק, נמלט מהמקום והזעיק משטרה. אך במזל לא נפגע מהירי. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בנשיאת נשק, בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ובנהיגה בזמן פסילה.

האישום השלישי- בהמשך למפורט לעיל, ולאחר שהתקבלו במשטרה דיווחים רבים על מעשי הנאשם, חיפשו כוחות המשטרה אחר הנאשם שנהג ברכב הגנוב. כשהבחינו ברכב, בכיכר בעיר טירה, חסמו שתי ניידות את המעבר בכביש, אך הנאשם שהגיע למקום במהירות גבוהה, עלה על אי תנועה ונסע נגד כיוון התנועה בצורה פרועה ומסוכנת כדי להימלט מהשוטרים. הנאשם המשיך בנהיגה פרועה ומהירה לעבר כביש 444, פרץ מחסום שפרסו במקום כוחות משטרה ולא נעצר גם לאחר ששוטרים ירו לעבר רכבו. במהלך המרדף, נסע באור אדום וכמעט התנגש ברכב שעמד בצומת, בהמשך בסמוך לצומת צור יצחק, ניסה אחד השוטרים לפרוס דוקרנים על הכביש כדי לעצור את מנוסתו של הנאשם, אולם הנאשם הגיע למקום במהירות, כמעט ודרס את אחד השוטרים, נצמד לניידת ושפשף אותה, גרם בעקבות נסיעתו הפרועה לניידת אחרת לסטות לשול והמשיך בנסיעה פראית לעבר אזור התעשייה בטייבה כשניידות דולקות אחריו ומסמנות לו לעצור. במהלך המרדף, גרם לאוטובוס ומשאית לסטות מהכביש, פגע בכלי רכב, נסע בניגוד לכיוון התנועה, עלה על מדרכות וחצה צמת באור אדום. כשנכנס לסמטה צרה בטייבה, וניידת משטרה בעקבותיו, בלם בפתאומיות והניידת פגעה ברכבו שנהדף לעבר שער חניה של בית מגורים וגרם לו נזק רב. בשלב זה נעצר הנאשם, על רצפת הרכב נמצא אקדח טעון ובכיסיו 7 כדורי תחמושת. הנאשם סירב לבצע בדיקת שיכרות. במעשיו גרם לניידת המשטרה נזק בסך 90,000 ₪. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בנשיאת נשק ותחמושת, בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וזאת כשהוא נוהג שיכור ובזמן פסילה.

3. ביום 31.10.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. המאשימה

הגבילה את עתירתה העונשית לעונש מאסר בן 7 שנים ותשעה חודשים והפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר למאסרו, כשההגנה חופשיה בטיעוניה.

4. בהמשך לבקשת ההגנה התקבל לתיק דו"ח סוציאלי מבימ"ר "הדרים" בו מוחזק הנאשם (16.11.22), כעולה ממנו הנאשם נקלט בבית המעצר ביום 3.12.21, ביקש להשתלב בתוכניות גמילה ונמצא מתאים לתכנית "צעד ראשון". הנאשם שולב בתכנית לפני כשנה באגף מתקדם ועד לחודש יולי. במהלך שהותו בפרויקט, שיתף פעולה, השתלב בתעסוקה ונתרם מהתכנית. ביום 6.7.22 היה מעורב באירוע אלימות במקום עבודתו והוחלט להדיחו מהתכנית. לאחר תקופה, שב והביע רצון לשילוב נוסף בתכנית ונקלט בה בחודש אוקטובר. אלא שימים ספורים לאחר מכן נתפס מחזיק בחפץ אסור והודח שוב מהתכנית.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה בטיעוניה על החומרה המיוחדת שבמעשי הנאשם הכוללים ריבוי עבירות נשק וסיכון שבוצעו תוך מספר שעות. עוד הדגישה את הסיכון הרב שבמעשיו, בעיקר בירי לעבר האוטובוס בזמן נסיעה ולשוטרים. לטענת המאשימה, הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים מוגנים של שלום הגוף והרכוש היא במידה משמעותית מאד, מעשיו כללו תכנון והצטיידות בנשק, כשפוטנציאל הנזק מהם גבוה מאד. המאשימה הפנתה למגמת הפסיקה להחמיר בעבירות נשק וירי וכן למתחמים שנקבעים בעבירות של סיכון אדם בנתיב תחבורה. לפיכך **סבורה שמתחם הראוי הוא בין 7-10 שנים בנוסף לעבירות תעבורה שביצע ומבקשת להפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן 10 חודשים בגין עבירה של נהיגה בפסילה. לפיכך ביקשה לגזור עליו מאסר בן 7 שנים ו-9 חודשים, מאסר על תנאי, הפעלת תנאי בן 10 חודשים במצטבר, פיצוי, פסילה ופסילה על תנאי.**

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי כהן, לא הקל בחומרת מעשי הנאשם אך סבור שהמתחם, שאליו עותרת המאשימה מחמיר ולא נותן משקל לכך שלא נגרם כל נזק לגוף. עוד הלן על כך שהמאסר על תנאי בר הפעלה התגלה רק בשלב מאוחר יותר לאחר שהוצג הסדר הטיעון. לדבריו, מאחורי מעשי הנאשם לא עמד מניע ולא היה לו סכסוך עם המתלוננים אלא ביצע את מעשיו כשהוא בגילופין. הסניגור הפנה לנסיבות הנאשם, בן למשפחה נורמטיבית, לגילו הצעיר, ולכך שסובל מבעיית אלכוהול ועושה מאמצים, גם במהלך מעצרו, לקבל טיפול מתאים. הנאשם לא תכנן את מעשיו ולא התכוון לפגוע באף אחד ולבסוף גרם נזק רק לרכוש. לפיכך, **עותר לגזור עליו מאסר שלא יעלה על 60 חודשים ופסילה מתונה.**

7. עוד שמעתי את אמו של הנאשם, שסיפרה כי היא כועסת על בנה ולא דיברה איתו תקופה ארוכה לאחר מעצרו. לדבריה, בנה עשה מעשה נורא אך מבין שטעה, מצטער ומתחרט. עוד סיפרה שהמשפחה מנהלת אורח חיים דתי אך לא הצליחה להשפיע על הנאשם וביקשה לסייע לו להשתלב בטיפול גמילה. **הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעורבותו בעבירות, הסביר שהיה תחת השפעת סמים ואלכוהול וביקש לסייע לו להשתקם.**

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. עתירת המאשימה, בהמשך להסכמת הצדדים, לעונש ראוי בן אינה פוטרת את בית המשפט מקביעת מתחם ענישה הולם. אף אם יש הסכמה בין הצדדים לטווח ענישה, שהוא תוצאה של כוח מיקוח הצדדים, על בית המשפט לבחון את מתחם הענישה, המהווה קביעה נורמטיבית בדבר האיזון הראוי שנקבע על ידי המחוקק (דברי כב' השופט י.אלרון, ע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' גולאני**, פסקה 16 (28.11.2021), ע"פ 2524/15 **שפנוביץ' נ' מדינת ישראל**, 8.9.2016).
9. מעשיו של הנאשם חמורים מאד ומסוכנים, מסכת פרועה של מעשי ירי ונהיגה מסכנת חיים, שפגעו פגיעה קשה ועוצמתית בערכים מוגנים רבים, וביניהם שלום הציבור, בטחונו ורכושו, ושמירה על שלטון החוק. הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים, שבוצעו במהלך מספר שעות וניתן לראות בהם אירוע אחד מתמשך, שהתחיל בירי לעבר מסגד בעיר טייבה והסתיים כשהתנגש במכוון בניידת משטרה שדלקה אחריו עד שנעצר. בהתאם להלכה לפיה מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות אני מוצאת לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשלושת האישומים בהם הורשע (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 5-6 (29.10.2014)).
10. הנאשם הורשע בצבר עבירות בנשק, בכך שנשא אקדחים, השליך רימון הלם, ירה לעבר בתי מגורים ואוטובוס ונתפס כשברכבו אקדח טעון. אין צורך להכביר מילים באשר לחומרת מעשיו של הנאשם וטיבם, גם במציאות הקשה השוררת בארץ, שבה הפכו עבירות הנשק לנגע שהתפשט בעיקר במגזר הערבי, תופס התיק שבפנינו "מקום של כבוד". הפסיקה נוקטת מזה תקופה במדיניות ענישה מחמירה הכוללת עונשי מאסר ממושכים, תוך מתן משקל בכורה להרתעת הרבים ולאינטרס הציבורי:
- "לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר. בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה. לצערנו מספרן והיקפן של עבירות אלה גדלים בשנים האחרונות. פגיעתו הרעה של הנשק אינה תחומה לסביבה העבריינית. לא פעם נפגעי העבירה נקלעים למקום במקרה, ואינם קשורים למעגל עברייני כלשהו. כל חטאו של נפגע עבירה, לפעמים, הוא בכך שיצא מביתו ובחר להסתובב ברשות הרבים.**

הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשק בלבד. השימוש בנשק עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בליבת חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובד אחד. רובד נוסף הוא התעצמות הפעילות העבריינית, פועלה ושאיפתה לשלוט בתחומים רחבים ושונים. התופעות של עסקאות בנשק, הובלתו ונשיאתו, מאיימות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. אקדח שיורה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם

אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל" (ע"פ 6383/21 קריף ואח' נ' מדינת ישראל (13.2.2022)).

עוד ראו, ע"פ 1682/22 יאיר סבג נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (11.9.22); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022) (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פסקה 5-6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022)).

11. מגמת ההחמרה קיבלה ביטוי סטטוטורי במסגרת תיקון 140 לחוק (תיקון 140-הוראת שעה) התשפ"ב-2021, במסגרתו נקבעו עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושט בגין עבירות אלו לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא בהתקיים טעמים מיוחדים. אומנם הוראותיו של תיקון זה נכנסו לתוקף מספר ימים לאחר מועד ביצוע המעשים אך רוחו שורה והוא משקף את רצון המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות ממין דא.

12. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של ירי מנשק חם, לפי סעיף 340א(א) לחוק. אף בעניין זה אמר המחוקק אמר את דברו, באמצעות תיקונו של סעיף 340א לחוק, ובין היתר, הורחבו גדר העבירה כך שתחול על כל מעשה ירי ללא הסבר, אף אם לא בוצע באזור מגורים, העונש הקבוע בצד העבירה שעמד עובר לתיקון על שנת מאסר אחת, הוחמר לשנתיים, ובנסיבות מחמירות (סעיף 340א(ב)(1)), כשהירי מבוצע באזור מגורים או תוך סיכון חיי אדם, לחמש שנים. מדברי ההסבר לחוק, ניתן ללמוד שהמחוקק מייחס חומרה יתרה לעצם השימוש שלא כדין בנשק, יהיו נסיבות ביצועו ומיקומו אשר יהיו:

"כל מעשה ירי מנשק חם שלא כדין, גם אם לא נעשה באזור מגורים או בקרבת בני אדם, מטבעו מגלם סיכון, וזאת גם אם לא התקיים באותו מקרה סיכון קונקרטי שהעושה היה מודע לו. לפיכך, קיים אינטרס ציבורי לאסור על כל מעשה ירי שלא כדין גם בהעדר סיכון קונקרטי לחיי אדם, וכן קיימת הצדקה להחמיר את הענישה בגין ירי כאמור משנת מאסר כקבוע בחוק היום, לשנתיים מאסר" (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223; פרסום ברשומות ספר החוקים 2742, י"ד באב התשע"ח, 26.7.2018)).

ראו גם: ע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל; ע"פ 1414/17, 2030/17 עריאן נ' מדינת ישראל, 25.10.17

13. עוד הורשע בשתי עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, האחת, במסגרת האישום השני, באמצעות ירי לעבר אוטובוס נוסע, והנוספת בגין נהיגה פרועה תוך סיכון משתמשי הדרך והשוטרים שדלקו אחריו. הנאשם ביצע את המעשים, כשהוא שיכור ורשיונו נשלל. מעשיו של הנאשם קשים וחמורים ופגעו פגיעה מוחשית בשלטון החוק והסדר הציבורי, בביטחון ושלומם של ציבור המשתמשים בדרך ובעבודת השוטרים הממלאים תפקידם לצורך הגנה על ביטחון הציבור ואכיפת שלטון החוק.

14. בפסיקה מקיפה ועקבית, שב וחזר בית משפט העליון על הצורך לנקוט מדיניות ענישה מחמירה במיוחד ביחס לעבירות שעניינן נהיגה פרועה ונטולת רסן בכבישי הארץ, המתבצעות תוך סיכון ממשי של חיי אדם- הן של נהגים אחרים בכביש, הן של הולכי רגל, והן של גורמי אכיפת החוק- הנעשית תוך התעלמות מכללי הבטיחות והחוק, ומהוראות וציווי הגורמים המופקדים על אכיפתם. **"תכליתה של מדיניות ענישה זו לבטא מסר של גמול והרתעה לעבריינים המתפרעים בנהיגה בכבישי הארץ, מסכנים חיי אדם, ונמלטים מגורמי אכיפת חוק אגב סיכונם הם, ולהרתיע עבריינים פוטנציאליים מהתנהגות עבריינית דומה, תוך הבלטת המחיר העונשי שעל העברין לשלם על סיכון חיי אדם הנגרם מהתנהגותו, ועל פגיעתו הקשה בגורמים המופקדים על אכיפת חוק."** (ע"פ 10149/08 מדינת ישראל נ' גואד סולימאן (24.03.09); ע"פ 5626/14 מרק לנקין נ' מדינת ישראל (02.08.2015)).

15. **לנסיבות מעשיו של הנאשם פנים רבים של חומרה:**

הצטיידות במצבור נשק, אקדחים ורימון הלם - הנאשם הצטייד בארסנל נשק, שני אקדחים, רימון הלם ותחמושת תואמת. הנאשם עשה שימוש ברכב שנגנב מהעיר נתניה ימים ספורים עובר לביצוע העבירות, כשהוא לבוש חרמונית ורעול פנים כדי להסתיר את זהותו. אמנם לא הובהר האם מדובר במעשים מתוכננים או ספונטניים אך הצטיידתו מבעוד מועד בנשק, רכב גנוב ואמצעי הסתרה מדברים בעד עצמם.

ריבוי מעשי ירי בסביבת מגורים- הנאשם היה מעורב במספר אירועי ירי. **אירוע הירי הראשון** בוצע, סמוך לחצות, בצוותא עם אחר, באזור השכונה העתיקה בטייבה, סמוך למסגד. הנאשם ואחר ירו, באמצעות אקדחים, מספר רב של יריות לאוויר ולכיוון בית סמוך, אחד הקליעים חדר לסלון בית בו ישנו באותה עת דייריו, שניים נוספים פגעו ברכב חונה וחלון חדר המדרגות. **אירוע הירי השני**, בוצע, בסמוך לשעה 05:00, בשכונה אחרת בעיר טייבה. הנאשם יצא מהרכב הגנוב, כשהוא לבוש חרמונית ורעול פנים וניסה לירות, באמצעות אקדח מסוג גלוק, לעבר בית מגורים. על אף שנתקל במעצור בנשק, לא חדל ממעשיו, תיקן את המעצור וירה לפחות ארבע יריות לעבר בניין מגורים ומכוניות חונות. מייד ובסמוך המשיך במסע הירי, **כשמושא אירוע הירי השלישי הוא בית עסק** לממכר בשר בסמוך לכביש 444. הנאשם הגיע למקום **נושא אקדח ורימון הלם והשליכו לעבר בית העסק** אך בנס זה לא התפוצץ. מיד לאחר מכן ירה מספר רב של יריות לכיוון בית עסק, וגרם נזק כבד לרכוש במקום.

אירוע הירי הרביעי, והחמור מכולם, מושא האישום השני, בוצע לעבר אוטובוס נוסע, בדרך ראשית, בשעת בוקר. הנאשם חסם באמצעות רכבו את נתיב נסיעתו של אוטובוס חברת "קווים", בזמן שנהגו המתין

שיזוז, מיקם את רכבו בצד צדו השמאלי של האוטובוס, עצר במרחק קצר ממנו, פתח את דלת רכבו, וירה לכיוון האוטובוס, בעוד נהגו, שנבהל מהירי, השתטח על מדרגות האוטובוס כדי שלא להיפגע. ניתן רק לשוות בדמיונו את הבהלה והפחד הנורא שאחזו בנהג האוטובוס שעה שהנאשם יורה לעבר האוטובוס ולא שת ליבו לכך שמעמידו בסכנת חיים.

הסיבה בגינה יצא הנאשם למסע הירי לא הובהרה עד תומה. הנאשם אמנם היה שרוי בגילופין אך לא די בכך בכדי להסביר מדוע יצא למעשה של טירוף שכלל מספר אירועי ירי ומדוע עשה שימוש מקביל באקדח וברימון הלם. ביצוע המעשים במצב של שכרות מהווה לכשעצמו נסיבה לחומרה (ע"פ 7876/07 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 17 (21.2.2008)).

את העובדה שתוצאות מסע הירי הסתכמו רק בנזק רכושי ניתן להגדיר כלא פחות מנס גלוי, עם זאת אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. "**עבירות בנשק קשורות בטבורן לנזק שעלול להיווצר כתוצאה מן השימוש בכלי הנשק, ברי כי להבדיל ממקרה שבו לא נעשה שימוש בכלי נשק, כאשר נורו יריות, פוטנציאל הנזק, אף אם לא התממש-מתעצם; ועם התעצמות-עולה מידת החומרה**" (ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל**, פסקה 9, 24.2.2021) (להלן: "עניין חלייחל"); ע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (25.2.2014). **פוטנציאל הנזק** ממעשיו גבוה, וכולל סיכון פגיעה בנפש ובגוף. בהקשר זה יצוין כי הנזק הרכושי שנגרם ממעשיו אינו קל וכלל פגיעות במספר רכבים ובבית מגורים, נזק כבד לבית עסק ושווי נזק שהוערך ב-90,000 ₪ לניידת המשטרתית שבה התנגש.

לכך יש להוסיף את החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. הנאשם נהג ברכב גנוב, בזמן פסילה, בפראות ובמהירות מופרזת ובמטרה לבצע עבירות פשע חמורות. "**בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור- נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית המשפט; הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב**" (רע"פ 410/04 **מזרחי נ' מדינת ישראל**; ע"פ 1925/14 **סמיח עלוש נ' מדינת ישראל**, פסקה 11, 2.8.2015).

16. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברף גבוה ביותר**. בהקשר זה נתתי דעתי לריבוי עבירות הנשק, לרבות נשיאתו ושימוש בו במספר אירועי ירי באזורים מיושבים ולכיוון נהג אוטובוס, להימלטותו מכוחות המשטרה בנהיגה מסוכנת תוך סיכון משתמשי הדרך ולנזק הממוני הרב שנגרם. הנאשם לא הפסיק את מעשיו מיוזמתו אלא רק לאחר שהתנגש בניידת משטרה ונעצר, ברכבו נמצא האקדח טעון ומוכן לשימוש חוזר ותחמושת רבה.

מדיניות הענישה הנוהגת

17. כל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם מצדיקה כשלעצמה תגובה עונשית הולמת, צבר העבירות מחייב הטלת ענישה מחמירה וממושכת. הצדדים עתרו לעונש כולל בגין מכלול מעשי הנאשם, תוך התייחסות פרטנית למתחמי הענישה בכל אחת מהעבירות בהן הורשע. כאמור, ניתן לראות במכלול

המעשים אירוע עונשי אחד אלא שעולה קושי לאתר בפסיקה מקרים דומים למקרה שבפנינו. לפיכך, אבחן תחילה את מתחמי הענישה בכל אחת מן העבירות בהן הורשע ולאחר מכן אקבע מתחם עונש כולל תוך התייחסות לנסיבותיהם היחודיות של מעשי הנאשם.

אשר לעבירות הנשק,

נשיאה והובלת נשק - הנאשם הורשע בריבוי עבירות של נשיאת נשק והובלתו. כעולה מנסיבות המעשים, הנאשם נשא שני אקדחים, רימון הלם ותחמושת מתאימה, והובילם ברכבו. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שביצע את רב מעשי הירי באמצעות אקדח אחד. הנאשם נשא את האקדח במהלך כלל אירועי הירי, וזה אף נתפס ברכבו ע"י השוטרים. יש לראות בנשיאה הרצופה עבירה מתמשכת וינתן לכך המשקל המתאים בקביעת המתחם (ע"פ 2012/17 **קסימובה נ' מדינת ישראל** (31.7.18)).

מדיניות הענישה בעבירה זו **לבדה** מצויה במגמת החמרה עקבית ומתמשכת, בפסיקה רבה וענפה הושת על נושאי נשק ומוביליו, חלקם נטולי עבר פלילי, מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות שאינן קצרות. מתחם הענישה שנקבע בפסיקה שהתקבלה לאחרונה, ע"פ 5602/22, **פלוני נ' מדינת ישראל**, בגין נשיאת נשק בלתי חוקית נע בין 30-42 חודשים. ראו עוד: ע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' גנאים ואח'** (29.3.2022); ע"פ 166/22 **מוחמד טאהא נ' מדינת ישראל** (1.6.2022); ע"פ 6021/21 **עלי עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.2021); ע"פ 1658/22 **איהאב נח'אש נ' מדינת ישראל** (19.6.2022). עוד נקבע, כי ככל שעסקין בעבירות בנשק בלתי חוקי, יסוגו נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני שיקולים של אינטרס הציבור והרתעת הרבים (ע"פ 8012/04 **מתאני נ' מדינת ישראל**, 16.11.2005).

השלכת רימון הלם

הנאשם הורשע גם בנשיאת רימון הלם מסוג סנוור M7290 והשלכתו לעבר בית עסק. רימון הלם אינו מצוי אמנם בדרגת מסוכנות גבוהה ביחס לרימון רסס וכלי נשק אחרים, אך אין להקל בו ראש שכן טמון בו סיכון לא מבוטל לפגיעה בגופו של אדם: "**העובדה שתוצאתו של הפיצוץ איננה ההרס והחורבן הנגרמים מרימונים "רגילים" - אינה גורעת מ"נפיצות" של הרימון המחולל אותו...טשטושו של אדם והכנסתו למצב של הלם - הינם נזקים. רימון היוצר מצב של הלם; קרי: רימון הלם, הינו רימון היוצר נזק** (ע"פ 7124/06 **דרורי נ' מדינת ישראל** פסקאות 9-10 (9.5.2007); ע"פ 7386/13 **עווד נ' מדינת ישראל** (23.3.2013)).

מתחם הענישה בגין החזקת רימון הלם והשלכתו נע בין 18-40 חודשי מאסר (ע"פ 8845/15 **פואז נ' מדינת ישראל** (17.11.2016); ת"פ (מח'-מרכז) 14411-11-21 **מדינת ישראל נ' צפדיה** (6.7.2022); ת"פ (מח'-מרכז) 38883-05-22 **מדינת ישראל נ' בן עמי** (2.1.2023)).

ירי מנשק חם

הנאשם הורשע במסגרת האישום הראשון, בריבוי עבירות של ירי מנשק חם. במסגרת הסדר הטיעון, כתב האישום תוקן לקולא כך שלנאשם יוחסה החלופה הקלה יותר, בהתאם לסעיף 340א(א). עם זאת, כתב האישום מציין במפורש שהירי בוצע בסביבת מגורים. נסיבה זו אופפת את ביצוע העבירות, ויש לקחתה בחשבון לצורך קביעת המתחם (עניין חלחיל, פסקה 9).

בע"פ 1059/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.04.21) נדחה ערעור נאשם שהורשע בהחזקת אקדח גנוב וירי מספר יריות לעבר קטין עמו היה מסוכסך. הנאשם הורשע בירי לפי סעיף 340א(א) לחוק (פסקה 14), **נדון למאסר בן 42 חודשים**. ערעורו נדחה; בע"פ 3728/22 **פאוזי מסאלחה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעור של נאשם שהואשם ב**סיוע** לנשיאת נשק ולירי שאינו באזור מגורים (סעיף 340א(א) לחוק), בכך שאחר שעמו נסע ברכב ירה ירייה אחת באקדח שנשא. הנאשם, צעיר משכיל, ללא עבר פלילי, הסובל מבעיה רפואית, נדון, בגין חלקו כמסייע, למאסר בן 18 חודשים. **שותפו, בעל עבר פלילי, נדון למאסר בן 35 חודשים** והפעלת תנאי בן 8 חודשים במצטבר לו; בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' איברהים פקיה** (19.12.2021) התקבל ערעור מדינה בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שירה באוויר מספר כדורים בסמוך לאולם אירועים (הורשע בחלופת סעיף 340א(א)), ונגזר עליו מאסר בן 14 חודשים. **בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 25 חודשי מאסר**;

סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה

הנאשם הורשע בשתי עבירות של סיכון אדם בנתיב תחבורה, לכל אחת נסיבות מחמירות שונות. האחת, במסגרת האישום השני, בעבירה שנסיבותיה קשות וכוללת ירי לעבר נהג האוטובוס והעמדתו בסיכון חיים, ובמסגרת האישום השלישי, הנאשם ביצע "עבירת מרדף", המלטות משוטרים בנסיעה פרועה ומסכנת חיים. מתחם הענישה בגין מעשים אלו לבדם נע בין 4-7 שנות מאסר.

בע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (24.10.13) דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע במספר עבירות, העיקרית שבהן היא סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. הנאשם נהג בעיר לוד בשעת לילה, תחת השפעת אלכוהול, מבלי שהחזיק ברישיונות נהיגה ורכב בתוקף. משניסו שוטרים לעצרו, נמלט בנהיגה פראית שכללה בין היתר נסיעה מזגזגת ונסיעה בנתיב הנגדי. נקבע מתחם הנע בין 42-54 חודשי מאסר. המערער נדון למאסר בן 44 חודשים הכוללת הפעלת תנאי בן 4 חודשים, חציו במצטבר;

בע"פ 8189/17 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (7.2.18), דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ועבירות נלוות. הנאשם נהג ללא רישיון ובין היתר, התנגש ברכב וגרם להתנגשות בין ניידות שרדפו אחריו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל. הנאשם נדון למאסר בן 40 חודשים;

בע"פ 1641/13 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (31.12.14) דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרים ושבל"ר וכן בנהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה. בית המשפט דן את הנאשם למאסר בן 60 חודשים והפעיל כנגדו שלושה

מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר כך שהנאשם נדון לעונש כולל בן 78 חודשי מאסר.

אשר **לעבירה של נהיגה בשכרות**, מתחם הענישה רחב וכשהוא מלווה בנהיגה מסוכנת כולל, על דרך הכלל, עונשי מאסר עד שנת מאסר. (ראה פל (י-ם) 4023-12-14 **מדינת ישראל נ' לייני** (20.7.17); תד (חי') 12086-06-17 **מדינת ישראל נ' קוטוקוב** (27.5.19); נב (מרכז) 6295-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו זעילה** (26.1.22) וההפניות שם). בנוסף, בצד עבירת הנהיגה בשכרות קבע המחוקק עונש פסילת מינימום בן 24 חודשים.

מתחמי ענישה דומים נקבעו גם בגין **עבירת נהיגה בזמן פסילה**. לרוב מדובר בעבירה נלווית לעבירות חמורות יותר, "עבירה גוררת עבירה, ונהיגה בזמן פסילה, תופעה שהיא בגדר "מכת מדינה", גוררת אחריה הימלטות פראית משוטרים, על כל הכרוך בכך מבחינת סיכון הציבור. אין מנוס מענישה מחמירה אל מול בריונות בכביש ופריקת עול... " (דברי כב' השופט עמית בע"פ 7234/13 **אימאם נ' מדינת ישראל**, פסקה 33 (13.07.2014):

18. המאשימה הפנתה בטיעוניה לתיקים הכוללות נסיבות שבחלקן דומות למקרה שבפנינו, ונגזרו בהם עונשים חמורים: ת"פ (מח' נצרת) 29784-04-20 **מדינת ישראל נ' זועבי** (1.3.22), שם הורשע הנאשם בעבירות נשק לרבות ירי באמצעות תת מקלע בנסיבות מחמירות, ירי לעבר דירת מגורים, בה שהו אותה עת, אם ושלושת ילדיה הקטינים, אחד הכדורים חדר דרך החלון לתוך הדירה. נקבע מתחם הנע בין 4-8 שנות מאסר, הנאשם, שהורשע זמן קצר קודם לכן בעבירת נשק, נדון למאסר בן 6 שנים. (הנאשם חזר בו מערעור שהגיש, ע"פ 2692/22 **זועבי נ' מדינת ישראל** (26.12.22) ולבת"פ (מח' ב"ש) 32882-09-21 **מדינת ישראל נ' אבו ואדי** (14.2.23) הורשע הנאשם 2 בעבירות החזקת נשק וירי באוויר מנשק חם בנסיבות מחמירות (באזור מגורים), נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-6 שנים. הנאשם, צעיר, לחובתו הרשעה אחת בעבירת איומים והפרעה לשוטרי, נדון למאסר בן 54 חודשים.

19. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, בחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת בכל אחת מן העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, תוך מתן משקל לתיקון כתב האישום לקולא, ולכך שמדובר באירוע מתמשך ללא נזק לגוף ולנפש, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 6-10 שנות מאסר**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. הנאשם, בן 26, בעברו הפלילי הרשעה אחת משנת 2019 בעבירת גניבת רכב והפרת הוראה חוקית, בגינה נדון למאסר בן 8 חודשים ולפסילת רישיון. עוד לחובתו שבע הרשעות תעבורה, ובין היתר הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות, בעבירה של נהיגה ללא שהוציא רישיון (2019) ונהיגה בזמן פסילה (2020). בשנת 2021 נדון במסגרת פ"ל (פ"ת) 4217-09-20, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה ונהיגה בקלות ראש, למאסר בן 15 חודשים הכולל הפעלת תנאי בן 9 חודשים, מאסר על תנאי בר הפעלה בן 10 חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו, פסילת רישיון למשך 36 חודשי מאסר ופסילה על תנאי בת 6 חודשים.

21. כעולה מדו"ח סוציאלי שהוגש לתיק, הנאשם שולב בהליכי טיפול בבית המעצר והודח מהם פעמיים בשל הפרות משמעת. בגזר דינו בתיק התעבורה נטען, שעובר טיפול קבוצתי ייעודי לעברייני תעבורה. מעשיו מוכיחים, כי מסוכנותו נותרה בעינה ואף התעצמה. הנאשם אינו נרתע מעונשי מאסר ופסילה שהוטלו עליו, סובל מבעיית אלכוהול ואינו בשל לטיפול. כעולה מדברי אמו, הוא אינו נענה לסמכות המשפחה ואינו רוצה בעזרתה. התמונה העולה מנתוניו מדאיגה מאד והסיכון כי ימשיך ויבצע עבירות נשק ואלימות, רב. לזכותו אתחשב בגילו הצעיר, בהודאתו ובעברו הפלילי שאינו מכביד.

22. נסיבות הנאשם מחייבות ליתן משקל נכבד לשיקולי הרתעת היחיד. טיב מעשיו, ריבוי עבירות הנשק, מצדיקים להתחשב גם בשיקול הרתעת הרבים ולמקם את עונשו במרכז מתחם הענישה. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, ונתתי משקל גם לרצון שמביע לתקן את דרכיו, אמקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם. מטעמים דומים, ראיתי להפעיל את עונש המאסר על תנאי בן 10 חודשים, חלקו בחופף למאסרו. לצד זאת, אטיל על הנאשם מאסר על תנאי ועונש פסילה כבד ואשית עליו פיצוי לניזוקים ממעשיו.

23. אני גוזרת, אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6.5 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרו 2.12.21.

ב. הפעלה בחופף ובמצטבר מאסר על תנאי בן 10 חודשים שניתן בפ"ל (פ"ת) 4217-09-20 **מדינת ישראל נ' ג'אבר** (23.2.21), כך שסך הכל ירצה עונש מאסר בן **שבע שנים**.

ג. 15 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע או עבירה הכוללת נהיגה מסכנת במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ד. 12 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה של נהיגה בשכרות או עבירה של נהיגה בזמן פסילה במשך 3 שנים מיום שחרורו.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה מכל סוג למשך 4 שנים החל מיום שחרורו. ובמצטבר לכל עונש פסילה אחר שהוטל עליו. יופעלו 6 חודשים פסילה ע"ת מפ"ל (פ"ת) 4217-09-20 בחופף.

ו. 12 חודשי פסילה למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יבצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בשכרות.

ז. פיצוי בסך 14,000 ₪ שיחולק באופן הבא: 3,000 ₪ למר מוחמד עבדול רחמן; 2,000 ₪ למר מוחמד ג'באלי; 4,000 ₪ לבעל בית העסק "מלך הבשר" (הנפגעים מושא האישום הראשון); 3,000 ₪ ל-י.ר. (הנפגע מושא האישום השני); 2,000 ₪ למר מחמוד עזאם (הנפגע מושא האישום השלישי). הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.23 ויועבר לנפגעים על פי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

הנשק והתחמושת יושמדו.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, במעמד הצדדים.